

МИНІЯ МЪСЛАЦЪ ОКТОБРІЙ

ВЪ КИАНІ ДЕНЬ.

Слѣджеа ѿже во сѣйхъ ОТЦѢ НАШЕМЪ ДИМИТРІЮ,
МИТРОПОЛІТЪ РОСТОВСКОМЪ, ЧДОТВОРЦЪ.

На мѣлѣй венчери,

На Г҃ДИ ВОЗЗВАХЪ, СТІХНРЫ СТАГШ, ГЛАСЪ І.

Подобенъ: НЕНЫХЪ ЧИНИВЪ:

Вмѣлѣ бѣлизъ єснѣ вѣрени, димитріе, на дѣ многими тѣ постѣни гдѣ, и вшѣловъ єснѣ въ радостъ гдѣ твоегѡ, идѣже предстоѧ ємъ, молишися ѿ душахъ нашихъ.
(Двѣжды)

Отрочество твоє на оѹченїе, иностъ на пользѣ монашескїя, мѣжескїй же возрастъ на пользѣ вѣтъ мѣстѣ єснѣ, ихже ради тѣ наинѣ во сѣйхъ починаемъ.
(Двѣжды)

Слава, гласъ тойже:

Ако же міръ и всѣ країнали міра, таїко и начальство на дѣ братію вѣтстви, веліася єснѣ въ кіевѣ паки близъ пециръ, юоніадѣже бісеръ жигтій сѣйхъ трады твоімъ ископалъ єснѣ наимъ.

И наинѣ, егородиженъ:

Дѣтвенное торжество днесь братіе, да взыгралетъ тварь, да ликовствуетъ чловѣчество: * созвѣ бо на сѧ сталь вѣла, * неисквѣрное соизрѣвище дѣтва: * словесныи втораго ладама ради: * хранилище соединенїя дѣ єстество: * торжество спасительнаго примиренїя: * чертогъ, въ нѣмже слово оѹнебѣстивыи плоть воистинѣ: * легкій ѡблакъ, иже на дѣ херувимы ѿщаго, * изъ тѣломъ ногившій. ** толъ лѣтвами хѣтѣ еснѣ душы наші.

На стиховиѣ стихнры стагш, гласъ и:

Пріндите, россійскїя цркви сінове, оѹблажніи въ оѹчнтила нашего, иже въ жизни своїи на сѧ наставлѧ, по смѣрти же на зириа, пе честна таїко пастырь добрыи ѿ душахъ нашихъ.

Стіхъ: Оѹстѣ моѣ возглашуютъ премѣдростъ, * и поѹченїе сърдца моегѡ рѣзъмъ.

Бгодахновенныи Органъ вестаго да, обличитъ съемъ драгоночныхъ расколовъ, великии старецъ димитрий, искочаю старъю благодати бжыю ѿ многоцѣлѣбныхъ мощей своихъ, ходатаиствуя непрестанно, и молитвъ егъ ѿ душахъ нашыхъ.

Стихъ: Прѣникъ іакъ фінѣзъ процветѣтъ, * іакъ кедръ, иже въ лѣбѣдѣ, оѣмиожитса.

Слава глаꙗ гдна, прнзываниююща тѧ къ себѣ, готовъ быль єсѧ, димитрие, ко иходу твоему ѿ земли жи兹ни: въ вечеръ и въ полночи, въ пѣтлоглашениe же и огуро не воздревалъ єсѧ, обиждалъ къ себѣ гдя, дондеже прѣти въвшелъ єсѧ къ нему въ радость вѣчнѹю: идеже предстоѧ смѣлъ молишися, да подастъ и наимъ жи兹ни стъ и кончайнѹю христианискую.

Слава, стаго, гласъ є:

Радѹсъ, димитрие, старецъ похвало, щенникъ славо, прѣнило монаховъ, цркви огурверждениe.

И наинѣ, бородиченъ, гласъ є:

Кто тѧ по достоиню похвалилъ и оѣмлажитъ, * Огромокицъ бгопевѣстна, * ѿ ѿ єже тобою бывшему мірови извѣвлени: * благодарлще оѣвъ зовемъ ти, глаголиюще: * радѹсъ, иже лдама обожиша, * и разостолиша собокупнѣша. * радѹсъ, просветиша родъ нашъ * свѣтоноснымъ воскрѣемъ * ина твоегѡ и бга нашегѡ: ** тѧ бо христианий родъ непрестанно оѣмлажаємъ.

По наинѣ ѿпѹщаши: трапарь стаго, гласъ и:

Православія ревнители, и расколя искоренители, рвасійскіи цѣлебники, и новыи къ егъ матвеинчи, спасаньми твоими бднхъ оѣцѣломдрилъ єсѧ. цѣвици ахбна, димитрие баженне, моли христя бга ипстися душамъ нашымъ.

Слава, и наинѣ бородиченъ, гласъ и:

Иже насъ ради рожденія ѿ дѣвы, * и распятіе претерпѣвъ, блгий, * и спровѣрги и смѣрть, * и воскресеніе извлѣніи іакъ егъ, * и не прѣзри, иже издалъ єсѧ рѣкою твою: * іакъ человѣколюбіе твоѣ, милостиве, * прїними рождшю тѧ егъ молищаюся за на, ** и спаси, спасе нашъ, людн ѿчалинныѧ.

На веліцкій вечерні

Спіхомівни між Блаженю між: й-й інтифін.

На Ган возввах, спіхмри стаіш, гласу є.

Подобені: Всю шлюжівші:

Потшалася єси на землі, ітє димітріе, худождесе покоріти личшему ні плоТЬ пора боти ти дх: тімз ні жезла архіпастырикій воспівліз єси, імже блгопокорівши добрі оупасла єси, непокорівши же далече прогнали єси. ні наїні ю на ісіх ішенихолбінію предстоіши, то йглы никовітві. (дважды)

В житті твоєму, спітітелю димітріе, чре́са любо́вію препо́лізла єси, ні нізькі ѿбів во ѿповініє христо, ів'єтільників ві́ри оукрасіліз єси єлеему дхліз блгіх: тімз із мідьми вшіліз єси ву наїній че́тіг, ідіже предсто́л вілці христі, моліса, да пришедші полчищному віполю, нізыдему ву іркітеніє ємі ні ми готови. (дважды)

Глас ю.

Подобені: Сл преславнаго чудесе!

Оукрасів твою душу добродітільни, ні преши́дз по прище вріменів жізви во істрагів ежін, ѿбріліз єси блгодатъ пред бгом, ітє димітріе: ні наїні предсто́лій пртіоль гда славы, молі іспітіса душамъ нашыму. (дважды)

Пасху добраї, ѿсердній подражателю пасху реначальника сна ежіл, ѿслыші наіз грбшных, призвівайщи ву помошь твоє німольчое ходатайство, ні молі ѿ наіз всемлтіваго бга, да нізбігнему всліких звіліз ні напасте, ні да ѿлічімз вічное блаженство, во єже кіпнію із тобою, спітітелю димітріе, славити ні воспівавти спілью трці. (дважды)

Слава, глас тойже:

Похваламі ѿблажімз спітітелю димітріа, іерарха велікаго, златоглава рицаря, ніже соділався соєдз нізбраних вісітіш дх, прнчтін гавіса лікід драгів во ежініх, ні моліса дровіти мірз ні блгоденствіе народу нашему, на врагі победіш ні ѿдоленіе, державі нашій блготішіе ні мірови велію мілості.

И нынѣ бѣорднченъ, гласъ тойже:

Щѣй нѣныиъ за чеовѣколюбїе на землѣ тѣвниса, * и съ чеовѣкии пожиже: * ѿ дѣбы бо чѣтилъ плоть прїемыи, * и нѣзъ неѣ прошедыи съ воспраѣтїемъ: * єдинъ єстъ сїзъ, сѹгѹзъ єстесствомъ, * но не упостасио. * тѣмже совершена тогѡ бѣга, * и совершена чѣвѣка воистиннѣ проповѣдающе, * исповѣдемъ христѧ бѣга нашеаго: * єгоже моли, мѣти безнебѣснаѧ, *** помиловатися душамъ нашымъ.

Входъ. Прокименъ днѣ, и чтенія три.

Прѣтченіе чтеніе.

Память прѣнага съ похвалами, и благословеніе гднѣ на главѣ єгѡ. Блаженъ чеовѣкъ, иже ѿбрѣте премѣдрости, и смѣртенъ, иже оубѣдѣ рѣзумъ. Аучше бо сїю куповати, нежели златы и серебра сокровища. Честнѣйша же єсть каменій многоцѣнныихъ: все же честное недостойно єла єсть. Долгота бо днѣй и лѣта жибота въ деснѣцѣ єла, въ шѣнциѣ же єла боягатство и слава: ѿ ѿстѣ єла иходнитъ прѣвда, законъ же и мѣть на зѣнциѣ носитъ. Пославшии оубо мене, и чада, честнѣлъ бо рече: и блаженъ чеовѣкъ, иже пѣти молѣ сохранитъ: иходи бо моя иходи жибота, и оуготовляется ходѣніе ѿ гдѣ. Сегѡ ради молю вѣсъ, и предлагаю моя гласъ сыновамъ чеовѣческимъ: тѣкѡ азъ, премѣдрости, оустроянъи сибѣтъ, и рѣзумъ и смысли азъ призвавъхъ. Моя совѣтъ и оутвержденіе, моя рѣзумъ, моѧ же креистъ. Азъ мене любвилю люблю, ищущиинъ же мене ѿбрѣшутъ блгодать. Рѣзумѣніе оубо неизлобиви коварство, ненаказаніи же прилагайте сердца. Пославшии мене и паки, честнѣлъ бо рече, и ѿвѣрзъ ѿ ѿстенъ прѣвала: тѣкѡ истина поѹчитися гортани моя, мѣрзки же предо мню оустрояли лживыя. Съ прѣвдою вси глаголы оустѣ моихъ: иначто же въ нихъ строится, ниже развращено. Всѧ прѣвла сѹть разумѣвашимъ, и прѣста ѿбрѣтаяшымъ рѣзумъ. Научъ бо вѣсъ истина, да будетъ ѿ гдѣ надежда вѣща, и исполнитися дѣла.

Прѣтченіе чтеніе (главы 7 и 8).

Оустѣ прѣнага кѣплютъ премѣдрости: зѣнциѣ же непрѣднаго погибнѣтъ. Оустѣ же прѣнага кѣплютъ блгодати, оуста же нечестивыхъ развращаютъ: мѣрила любвила мѣрзости предъ гдемъ: вѣсъ же прѣвденіи прїатенъ ємъ.

Надѣжѣ ѿщѣ виідѣтъ дослѣдѣнїе, тѣмѡ һѣ б҃езчесѣтїе: оѹстѣ же смиренныихъ поѹчайотса премѣдростви. Совершеннїе прѣвыхъ настѣбнитъ һѣхъ, һѣ поползновенїе ѿрицлюющихъ оѹпасеитъ һѣхъ. Не пользѹютъ һѣмѣниа въ дѣнь г҃ростви, прѣвда же һѣзбѣвнитъ ѿ смѣрти. Оѹмеръ прѣныи, ѿстѣви раскѣланїе: нарадчна же вывѣетъ һѣ посмѣтельна нечестивыхъ пагуба. Прѣвда непорочнаго һѣправлѣетъ пѹгн, въ нечестїе же падаетъ неправда. Прѣвда мѣжени прѣвыхъ һѣзбѣвнитъ һѣхъ: б҃езсовѣтїемъ же плѣнлюотса б҃еззаконїи. Скончавшися мѣжѣ прѣнѣ, не погибнетъ надѣжда: похвалѣ же нечестивыхъ погибнетъ. Прѣнникъ ѿ лоба оѹбѣгненетъ, вмѣстѣ же єгѡ предаетъ нечестивыи. Во оѹстѣхъ нечестивыхъ сѣть грѣжданомъ, чѣвство же прѣныихъ блгоспѣшиое. Во блгнхъ прѣныихъ һѣправнитса градъ, һѣ въ погибелѣ нечестивыхъ радованїе: Во блгословенїи прѣвыхъ возвѣшиотса градъ, оѹсты же нечестивыхъ раскопаєтса. Рѹгаетса грѣжданомъ лишенныи рѣзма, мѣжъ же мѣдыи б҃езмѣлвїе вѣдитъ.

Премѣдростви голомѡновы чтенїе.

Похвалѣмъ прѣнникъ, возвеселѣтса людїе: б҃езимѣртїе во єсть память єгѡ, ՚акѡ ѿ гдѣ познаваєтса һѣ ѿ чловѣкѣ: һѣ оѹгодна гдѣви дѣшь єгѡ. Воздюбните оѹбо, ՚и мѣжїе, мѣдроствъ, һѣ пожиуете: восхощиите єла, һѣ наказаннѣ вѣдете: начало во єла любы һѣ соблюдѣнїе закона. Почтните премѣдроствъ, да во вѣки царствѣдете. Воздѣщъ вѣмъ һѣ не скрыто ѿ всез тѣннѣ б҃ѣїхъ: ՚акѡ той мѣдростви настѣбнникъ єсть, һѣ мѣдыи һѣправитель, һѣ вслѣкомъ смыслъ һѣ дѣлъ хитрѣцъ. ՚И всѣмъ смысломъ наѣнитъ мѣдроствъ: єсть во въ нѣн дѣз разуменї һѣтъ, һѣ иїнїе сѣтта присноєдѣшиаго, һѣ ѿбрауз блгости ежїа. Тѣ дѣгни ежїа һѣ прѣори оѹстровлѧетъ: блголѣпнѣши же єсть солица һѣ паче вслѣлаго сотворенїа сѣвѣздъ: сѣтѣтъ сеѧждаема, ѿбрѣтлѧетса пѣрвѣши. Тѣ оѹгождѧющыа єїи ѿ болѣзней һѣзбѣви, һѣ настѣви на сїевѣнѣ прѣвыи: дадѣ ՚имъ рѣзма ՚имѣти сїи, һѣ сохрани ՚и ѿ лоблющихъ, һѣ пѣдвигъ крѣпоикъ подадѣ ՚имъ, да разумѣютъ вси, ՚акѡ сѣльнѣе всегѡ єсть блгочесѣтїе: һѣ никогдаже премѣжетъ ՚олеба мѣдростви, ниже прѣидетъ ՚олѣл ѿблнчал ՚одъ. Рекоша же въ сеѣ, помыслившемъ неправедио: насильствѣемъ прѣномъ, һѣ не пощаидимъ преподобѣства єгѡ, ни оѹфрамимъ сѣднинѣ сїаростви многолѣтны, вѣдете бо наимъ крѣпости законъ: һѣ оѹловимъ прѣнаго, ՚акѡ неѣгдѣнъ наимъ єсть, һѣ протѣвнитса дѣлѡмъ нашымъ, һѣ поноситъ наимъ ѿпаденїе закона, һѣ ѿблнчаетъ наимъ согрѣшѣнїа наказанїа

нáшегѡ: возвѣщáетъ нáмъ раздѣлъ и мѣстъ бѣїи, и Отрока гдѣ сеbe именуетъ. Бысть нáмъ на ѿблнчениe помышленїи нáшихъ, и тâже къ нáмъ єсть, и відимъ, іако неподобно иниимъ житїе єгѡ, и извѣнены отечзѣ єгѡ. Въ порѹганиe вмѣнихомъ ємъ: и одаллкетъ ѿ путьи нáшихъ, іако ѿ нечиистотъ, и блжнти посѣднала прѣныихъ. Оувидимъ оубо, аще словеса єгѡ истина суть: искѹсимъ, іаже сбывають ємъ. Рѹганиемъ и мѣкою истаждемъ єго, да раздѣлемъ кротость єгѡ, и искѹсимъ везлоество єгѡ: смѣртю везвѣрѣзною ѿидимъ єго: вѣдетъ бо посѣщенїе ѿ словеса єгѡ. Сїл помыслиша, и прельстншиася: ѿлѣпн бо лѣ слоба иихъ, и не раздѣшиша, іако ты єси егъ єдинъ, живота имѣла и смѣрти влѧсть, и спасаи бо времѧ скорби, и извѣвлѣла ѿ всѣлаго сла: ѿедръ и мѣтии, и да прѣбыви сънми благодать, и сънєю мышцу гѡрдыи пропавлѧса.

На лїтіи стихїи стаѓѡ, гласъ є:

Пріндите, православныихъ собори, воспоимъ стітель, оученiemъ къ богораздѣлю наставльшаго, источника чудесъ предиевнаго, цркве свѣтлыника пресвѣтлаго, оучитель ростовскаго премъдраго, и всенѣ россии прекрасное оудобрение: тои бо извѣвлѣетъ наставъ ѿ всѣкихъ сляихъ искѹшенїи и вѣдь, и молитва ѿ душахъ нáшихъ.

Христово стадо словесныхъ Овѣцъ, на слацѣ благочестія, добрею оупаси єси, іерарше. тѣмже и по представлении црквиныхъ твоихъ чадъ не ѿставлай, но посѣши, и стѣни тѣи со архїерѣи предстој, моли спаси всѧ, честныхъ твоихъ мищѣи ѿбрѣтенїе любовию почитанющыя, димитрие прехвальне.

Знаменїи и чудесы тебѣ гдѣ прослави, стітелью димитрие: прогониши бо дѣхи, и враждеши страсти, дѣши просвѣщаши вѣрныихъ, приходящиихъ ко стомъ твоемъ грѣхъ, агглорвъ собесѣдниче, аплорвъ єдинонрави, архїерѣевъ сопрестольне, благовѣрія поборниче.

Слава, гласъ ѕ:

Градъ ѿстїса, народи благословиша, црковь первородныхъ дѣхомъ никовствуетъ, во ѿбрѣтенїи честныхъ мищѣи твоихъ, іерарше димитрие, и людѣи взыдавутъ: ты наше оутвержденїе, и тебою хвалимса. моли спаси всѧ, любовию стыихъ твоихъ мищѣи ѿбрѣтенїе приснѡ славашу.

И нынѣ бѣорднченъ, глагъс є:

Творецъ и нѣзѣвнтель моя, прѣтла, * христосъ гдѣ и зъ твоихъ ложеши прошедъ, * въ мѧ ѿбликіи, * пѣрвиа клаѣты ада ма сюбоди. * тѣмже ти, вѣтла, * іакѡ ежїи мѣри же и дѣѣ, * воистиннѣ вспомѣмъ немолчиша: * радѹиа аг҃льски, радѹиа вѣнци, * предстательство и покроуе, ** и спасеніе дѹша наშнхъ.

И стихобиѣ стихиры глагъс є. Самоподѣбны:

Пріндите, российскія цркви сынове, оублажимъ оучитела нашего, иже въ жизви своїи наставлѧ, по смѣрти же наизирѧ, печетса іакѡ пастырь добрый ѿ дѹша нашнхъ.

Стіхъ: Оуста моѧ возглашоутъ премѹдроствъ, * и поѹчениє сердца мое гѡ радѹмъ.

Бѣодѹхновенныи ѹрганъ вѣстагѡ да, ѿблажитель сѹемѹденныиа расколовъ, велікіи ститель димитріи, источалъ страдю блгодати ежїа ѿ многощѣлѣбныиа мошени сюнхъ, ходатаиствѹетъ непрестанно, и молитса бѣдѹ ѿ дѹша нашнхъ.

Стіхъ: Прѣникъ іакѡ фінїдъ процѣптесть, * іакѡ кедръ, иже въ ліваниѣ, оумножитса.

Слава глагла гдна, призывалѹщаго тѧ изъ сеѣ, готовъ былизъ си, димитріе, ко искодѹ твоемѹ ѿ вѣчерь и въ полѹночи, въ пѣтлоглашениe же и оѹтро не воздремалъ си, ѿжидая изъ сеѣ гдла, дондеже срѣти въ вшезъ си изъ немѹ въ радостъ вѣчнѹю: идѣже предстоѧ смѹ молишиа, да подастъ и наਮъ жизви ста и кончнѹ христианскѹю.

Слава, стагѡ, глагъс є:

Возрадѹемъ, российстїи сюбори, похвалѹ росговискую оублажающе, чудотворца димитріа: сеи бо многѡ потрудиа въ спасанїи дѹшеполѣбныиа наਮъ кнїгъ, имиже развѣашенни ѿ прѣваго блогочестїа пѹтие ко истиинѣ направлѧютса, православныиа же сердца въ правовѣрїи оѹтверждѧютса. смѹ же и возопиимъ: С премѹдрою оучителю, молися христѹ, да твоимъ оѹчениемъ наставлѧеми, полѹчимъ жиботъ вѣчныи.

И нынѣ вѣроятнѣи, глаголъ:

Призви на моленія твоихъ рабъ, венчепорочнаѧ, * огнотолающи лѣтала на ны
востанія, * вслѣдъ скорбѣ наше и змѣилющи: * тѣ бо єдинъ, твердое и
и звѣстное огнотвержденіе и мами: * и твоѣ предстательство илажахомъ, * да не
погибнися, вѣщие, тѣ призывающи, * потешися на огноленіе, * тѣже вѣрна
вопиющиихъ: * радиися, вѣщие, * всѣхъ помошь, радиости и покровъ, ** и спасеніе
душъ нашеихъ.

На благословеніи христовъ тропарь стакъ, глаголъ:

Православія ревнітеле, и раскolla искоренителе, рече исконицѣ цѣлебниче, и новыи
и бѣгъ мѣтвенниче, спасаньми твоими бѣнихъ огнѣломъ дриль. и. цѣвицѣ
дѣбонаѧ, димитріе блаженне, моли христу вѣга спасися душамъ нашымъ. (Дважды)

И Г҃це дѣо: єдиножды.

**На оұғтреми,
На Еѓз гдъ, трапаръ стагш, гласъ и:**

Православій ревнітгелю, и раскóла искоренітгелю, рашеіїскій цѣлебнічес, и новыи къ Еѓз мѣтвеннічес, спасаньми твоимъ бднхъ оұцѣломѣрилъ єсн. цѣвніце дхбнал, димітре елженне, моли хртлъ бга спетнса двшамъ нашымъ.

Слаба, и наинѣ бгородинченъ, гласъ и:

Иже наез ради рожденіеслъ ѿ дѣбы, * и распятіе претерпѣвъ, блгій, * исповѣргій смѣртію смѣрть, * и воскресеніе гавленіе іаку бгз, * не презри, таже соудалъ єсн рѣкою твоему: * гавнъ человѣколюбіе твоѣ, милостивъ, * пріимъ рождшю тлъ б҃гъ молащюеслъ за наи, ** и спасн, спсе нашъ, люднъ ѿчалнныя.

По й-мъ стихоіблѣнъ сѣдаленъ, гласъ 3:

Иаку фінїз процвѣлъ єсн нетлѣніемъ ѿ земли, и іаку кедръ, иже въ ліваниѣ, оұмноожилъ єсн чудесы: превознеслъ єсн гавленіемъ, іаку градъ верхъ стоялъ, и возїлъ єсн памятію твоему іаку свѣтнльникъ изъ подъ спода на свѣтъ. таже вслъ на тебѣ відаще сбытий, прославлѣемъ возвелічивашаго тлъ таіку во стыихъ своихъ: ты же, іаку имѣлъ дерзновеніе ко хртлъ гдъ, молисл, стоявлѣнне димітре, да спасетъ и просветитъ дшши наша.

Слаба, и наинѣ, тойже:

По й-мъ стихоіблѣнъ сѣдаленъ, гласъ и:

Арѣвихъ преподобію подражалъ, ѿстнлъ єсн житіе твоѣ на сложѣ бгови въ Осмоеандеслатъ лѣто. ѿнѣлѣже и былъ єсн великъ монахъ, ѿшениникъ, оұчитель, іерархъ, наинѣ же чудотворецъ, и мѣтвеннникъ ѿ двшахъ нашихъ.

Слаба, и наинѣ, тойже:

На полнелен величаніе: Величаемъ тлъ стигелю Ӧтче димітре, и чтеемъ ствю память твою: ты бо молиши за наиз хртлъ бга нашего.

Шаломъ извѣраний: Оұслышите юлъ вси газыци, виѣшиите вси живѣющіи по вселеніи.

По полнелен сѣдаленъ стагш, гласъ 3:

Престолъ єсн добродѣтельнымъ житіемъ твоимъ, стигелю димітре, оұкрашалъ краготою нара, воздержаніемъ и милосердіемъ, златословеснымъ же твоимъ оұчиеніи оұкрашалъ хртлъ црковъ: тѣмже, приснопамятн, предстоѧ прѣолъ введеніи, моли хртлъ бга, даровати грѣховъ ѿставленіе праѣздюшымъ любовью веченствию память твою.

Слáва, н̄ нýинѣ, тóйже:

Степéнна, а-й лнтифóнъ д-гв гла́са.

Прокíменъ, гла́съ д: О́гнѧ мoдъ вoзглаѓоютъ премѣдроствъ, н̄ поѹчeниe
сердца моегѡ рaз8мz.

Стíхъ: О́глы́шигъ илъ вси та́зыици, виðшигъ вси живёшии по вceлении.

Всéкое дыжанie:

Бы́ліе ѿ івáнна, зaчaло лe, ѿ полъ.

(лe) Рече гдѣ ко пришеđшыи из нeмъ ѹдеѡмъ: * на ѹду ѻзъ въ мeръ сеи
прїндóхъ, да невиðлашии виðлатъ, н̄ виðлашии сaбъпи єðдатъ. И сlyшаша ѿ
Фаре́ешии сiлъ ѹшии из нимъ, н̄ рѣша ємъ: єда н̄ мы сaбъпи єсмы; Рече нимъ інсъ:
лъше бысте сaбъпи были, не бысте нимѣли грѣхъ: нýинѣ же глаголете, та́ко
виðимъ, н̄ грѣхъ вaшъ преbyваетъ. Амнъ амнъ глаголю вaмъ: не входаи
двeрьми во двóръ ѡвчий, но прелáзъ нiодѣ, тóй тaть єсть н̄ разбоиникъ. А
входаи двeрьми, пастырь єсть ѡвцамъ. Семъ двeрнику ѿврзаетъ, н̄ ѡвцы
гла́съ єгѡ сlyшаатъ, н̄ свој ѡвцы глашаетъ по нимену, н̄ нiзгонитъ нiхъ. И єгда
свој ѡвцы нiжденетъ, пред ними ходитъ, н̄ ѡвцы по нeму нiдатъ, та́ко
виðлатъ гла́съ єгѡ. По чуде́мъ же не нiдатъ, но бѣжатъ ѿ него, та́ко не
зnaютъ чуда́гъ гла́са.

По н-мъ фалмѣ, стихира стáгѡ, гла́съ 5:

Блгий рaбъ н̄ вeрныи єси, оѹмножини таланти врѹчeнныи тeбѣ ѿ влкн
твоегѡ: нiзли́ся бо блгодатъ во оѹстнáхъ твоихъ, стiпteлю димитриe, та́ко
оѹчeнъми твоими црквь оѹкаснáхъ єси, нiстинъ православiя оѹлеснáхъ єси,
пáгубное же раскóльническое мaдробáниe посрамнáхъ єси: тeмъ тaко же въ жити,
та́ко по ѿшествии твоему потешися, да поне чудесы твоими оѹвeрлеми,
сdemdрастевищи прїндатъ въ чвистко, н̄ прославятъ кропни из ним
триумпостаснаго бГа.

Канóнъ стáгѡ, гла́съ 5.

Пѣснь а.

Ірмóсъ: Іако по єхъ пѣшешествовавъ інль * по безднѣ стопамъ, * гонителя
Фараона * виðя потоплѧема, * егъ побeднѹю пѣснь * поимъ, вoпiаше.

Со ѿгельскими чиноначалiи предстоѧи стiпtи трцѣ, великии iерарши димитриe,
моли ѿ насъ грѣшихи, да подчищу греchѡвъ ѿставлениe.

По́стнечествомъ и́ воздержаниемъ вслкимъ поработишии тѣло дѣхъ, и́ тѣломъ содѣллывай нептичию и́ цѣльеоногию сѣлѣ брениомъ вешества твоемъ, на8чн и́ на8с, ѿтче сїй, бгъ, а́ не мамоно вработати.

Оуправлѧ пасище, вѣренію тѣбѣ ѿ началопасища христѧ, и́ ѿгонаѧ дѣшевредныихъ волкѡвъ ѿ христѹбы ѿграды твоими бгодѣхновенными оученїи, назирай и́ наинѣ, сїтітель димитріе, да не како ѿемѣдренїи раскобы возмѣтъ тишинѣ црквию: но паче моли члвѣколюбца бга, да вскорѣ ви єднныи оустыи и́ єдинныи сефцемъ вохвалимъ єгѡ блгодатроби.

Богородици: И́збраний и́ веуетъ разумѣвъ тѣ сїз бжїй, венепорочнаѧ, сїз твоїи бысты, сїны сотвори блгодатию, вѣдъ тѣ чудыи.

Катаваѧ: Овѣрзъ оустыи моѧ ...,

Песнь 6.

Імоеи: И́бѣсть свѣты, іакоже ты, * гдї бжє моя, * вознесыи рогъ вѣрныхъ твоихъ, блже, * и́ оутверднвай на8с на камени * исповѣданїя твоегѡ.

Оутверднися на камени вѣры христѹбы, твердъ преображеніи єси во исповѣданїи православїи, и́ злючествѹющиихъ непрестанно ѿблнчали єси.

Облнчала, молѧ, сокѣтъ, не преставали єси призывати залѣждшиихъ ѡбещъ ѿ христѹба стада, лише и́ не ви послышаша гласа твоегѡ.

Сынѡвъ цркве, непоколебимо преображеніи во ѿблнчихъ єла, ѿбордла єси. и́ мы, со сладостию внемлюще оученїю твоемъ, вопиимъ: и́бѣсть сїз паче бга на8шегѡ.

Богородици: И́збавлѧющаго человѣкии преслушанїя, и́ кровию своею ѿмыившаго первободній грѣхъ лдамовъ, чтал и́ венепорочнаѧ, родилъ єси.

Седаленъ сїагѡ, гласъ и́:

Древниихъ преподобию подражала, ѿттѣлъ єси житїе твоє на слѣжedъ бгови ви ѿсмоенадесатъ лѣто. ѿнѣлѣже и́ былъ єси великъ монахъ, сїенникъ, оучитель, іерархъ, наинѣ же чудотворецъ, и́ мѣтвенникъ ѿ дѣшахъ на8нъ.

Слѣва, и́ наинѣ, тойже:

Пѣснь ۶.

Ірмосъ: Христосъ молѧ сила, * бѣзъ и гдѣ, * Чистаѧ церковь * бѣзъспиша поется взыблющи, * ѿ смѣши чиста * ѿ гдѣ прѣздѣющи.

Изъ млада воспитанъ въ добромъ наслѣдіи, отрочество оумѣло творегѡ не наслѣдовиша оумѣствованіе ѿбратилъ сѧ, стигелю днинѣ, но на соединеніе и оутвержденіе православныхъ, на ѿблѣченіе же и ѿвѣданіе непокорившихъ: тѣмже и Гаврилъ сѧ сѧ достойный апостолъ намѣстникъ.

Ненитоющімое вражескѣю истинають многозѣленыя рака мошѣи твоихъ, и иже вѣрою къ намъ притекающи, ѿбрѣтатъ ѿ слыхъ и зваленіе.

За любовь, иже ко Христу и стѣмъ именемъ сѧ, прославилъ сѧ сѧ даромъ чудесъ и извѣленій: сегѡ ради покланяется тебѣ, и молимъ тѧ, гдѣ огодника и драга ежіа, да помиленіи насы во стыхъ твоихъ къ бѣзъмѣтвію.

Богооднichenъ: Моли ѿ насы члѣвѣколюбца бѣга, престаля вѣчце, да не помиленіе веззаконій насыхъ, но да сотворитъ съ намъ по мѣти своеї.

Пѣснь ۷.

Ірмосъ: Ежіимъ свѣтломъ твоимъ, блаже, * оутренюющиихъ ти душы * любвию ѿзаря, молися, * тѧ вѣдѣти, слове ежій, * истиннаго бѣга, * ѿ мрака грѣховнаго взыблюща.

Сохраня, стигелю Христовъ, отеческво твоѣ ненавѣтно ѿ враговъ, и дары на сопротивыя побѣдь и ѿдолѣніе Христономъ народа наше.

Огради насы, огодниче ежій днинѣ, ѿ всѣхъ козней лукаваго дѣвола, да непреткновенію возможемъ прейтѣ путь житія сегѡ во исполненіе Заповѣденіи ежіихъ.

Разжени, отче днинѣ, тъмъ грѣховнаго ѿ душевныхъ отечесъ насыхъ, и просвѣти насы по знаніемъ боли ежія, да во свѣтѣ заповѣденіи сѧ совершимыя добре течение наше.

Богооднichenъ: Або непорочна, рождаша свѣтъ истины, ѿблѣстай намъ свѣтъ бѣзъдѣнія во спасеніе наше.

Пѣснь 5.

Ірмосъ: Жи́тѣнскoe мóре * воздвижáемоe зrà * напáстeй бðрею, * къ тíхомъ пристáнищъ твоемъ притéкz, вопiю ти: * возведи ѿ тлi жибóтz мóй, * многомíлостиве.

Воззви милюердымъ ѕкомъ, стнитею хртóвz, на волненiе грѣхóвnoe наsъ ѿбщевáющee, и оўправи плаванiе наше въ тихоe пристáнище милюердїа ежїа.

Бди наmъ добрыи кóрмчii, ѕтче димитриe, и не ѿстáви наsъ погибнѹти во грѣхъ нашихъ: но въ нiхже сámъ таikѡ чelовéкz искdшáемъ быль  и, помози и наmъ искdшáемымъ, стe димитриe, бди ѿ наsъ заслѹпникъ и ходатай ко многомлгivомъ бгъ, да возведетъ ѿ тлi жибóтz наше.

Бгородиchenъ: Оутнáми и сердцемъ величáемъ та mtrь ежїю: ты же, приими рибашаа бгъ веcъ родъ чelовéческиi, ие ѿрнин наsъ ѿ твоегѡ заслѹпленiя.

Кондакъ стáгѡ, глаsъ и:

Звѣздъ рaссiйскъю, ѿ кieва возiлвshдю и чreзъ нoвградz ствeрскii въ рoстовz достигшdю, всю же страну ию оученъми и чдесы ѿзарнвshдю, оублжимъ златословеснаго оучнителa димитриi: тои бо всѣмъ всл написа, та же къ наставлению, да всѣхъ прiобрѣшетъ, таikоже панелъ хртъ, и спасетъ правовéремъ дшвы наша.

Ікоz: Прѣнимъ ѿ кающиxса на нѣи, наmъ же грѣшиымъ на земли, ѿ тебѣ, прѣниче димитриe, подобаетъ возрадоватися, таikѡ нoваго та къ бгъ млтвенника ѿ наsъ стражомъ:  гоже достойными похвалами оублажающе, сице ѿ радости зовемъ: радыса, ростовскаа похвало и всел рaссiи похвалениe.

Пѣснь 6.

Ірмосъ: Ресодательнъ оубш пеци содѣлл агглz * прѣнимъ ѕтроkѡмъ, * халдѣн же ѿпллакюще величиie ежїе мѹчнителa оубѣща вопити: * блгословенъ  и, еже ѕт҃ецъ нашихъ.

Хртова ради смиренiя, ѕбраz смиренiя таинства  и, стe димитриe. и мнѣ подаждь, ие въ гoрдости, но во смиренiи взыбати: блгословенъ  и, еже ѕт҃ецъ нашихъ.

Воздержаниемъ покорилъ  и тѣло дхъ твоемъ, стнитею димитриe. подаждь и мнѣ въ воздержании пожити, да не скверными оутнами воззовдъ: блгословенъ  и, еже ѕт҃ецъ нашихъ.

Оұғеңін твоімн, Ӧтче дімітре, оұправләешн мыслн нашл. һ мы, подражающе тиесі, воспеваемъ егъ: блгословенъ էсі, еже Ӧтрецъ нашихъ.

Білородиценъ: Бездначального ега злчалл էсі во чреѣ твоемъ, пречтал дѣо, тóже поиѹще зовемъ: блгословенъ егъ Ӧтрецъ нашихъ.

Песнь І.

Ірмосъ: И́з плáмене прпбнымъ ро́дъ и́сточнлъ էсі * һ првнагш жерту́д водóю попалнлъ էсі: * всл бо твориши, хртг, токмш էже хотбти, * тл превозноимъ во всл вѣки.

Ты бывл էсі добрый оұчитель нашъ, Ӧтче дімітре, воліл вслмъ послушающымъ оұғеңіл твоегъ: превозносите хртгъ во вѣки.

Білородирий іерарше, всеблженне дімітре, мілостивою һ человѣколюбеною къ наимъ любобію, молі ѿ наиз члвѣколюбнаго ега, өгоже превозноимъ во всл вѣки.

Зловредное мздрованіе сдемздровъ нспровергъ էсі, сїе дімітре: вѣрныя же настабилъ էсі пребыти твердымъ во истиинѣ вѣрѣ, превозносите, воліл, хртгъ во вѣки.

Білородиценъ: Преститѣственное һ чдное ржтвъ твоє, дѣо, воспеваемъ блгочести, превозносѧще хртгъ во вѣки.

Песнь ІІ.

Ірмосъ: Ега члвѣкѡмъ невозможно видѣти, * на негоже не смѣютъ чини әг҃льстїи взырати: * тобою же, всечтал, твнися члвѣкѡмъ * слово воплощено: * өгоже величайще, * из нѣними вѣн * тл оублажаемъ.

Наслаждася, Ӧтче, вѣчныя жізвни, ѿ нейже оүсердию подвижася էсі, молі наимъ сеѧ достигнѹти.

Аще һ преселнися էсі ѿ наиз въ гѡрнал, стіптель дімітре, Ӧбаче дѣомъ пребываещи из призывающими тл, наѹчал һ оукрѣплл ходити по спези спительныхъ зáповѣденъ ежинхъ.

Извѣса էсі блгочестїя свѣтлынику всеевѣтыи, риторъ извѣщенїй һ православныхъ әрхїерей въ оудобренїе. тѣмъ тл сердечною любобію достойни величаемъ.

Білородиценъ: Бѣде дѣо, өгоже родил էсі члвѣколюбца ега, молі со стіптельемъ дімітремъ, да спасетъ дѣши нашл.

Свѣтленик сѣмѣнъ, гла́съ 5:

Поставлѧлъ предѣлы мѣзыкѡвъ по чиелѣ ѿг҃лазъ иконахъ, и собиралъ ѿразиѣлнныи хъзы въ адамлихъ цркви свою, оумножающи въ ней сѣмѣнъ твоѧ, еже наше, якѡ звѣзды на небесахъ, ѿихъже проистѣлъ и память сїтнителѧ твоегѡ димитрия. Егѡже ради просвѣтнѣ дѣши помраченныи раздорыимъ ѿевѣріемъ, да вѣщупѣ зовемъ ти пѣсни трагодиї: аллилѹа.

Слѣва, и наинѣ, тойже:

На хвалитехъ сїтнителѧ сѣмѣнъ, гла́съ 5:

Подбенкъ: Всю ѿложивша:

Весь ѿноисти твоѧ възложиша и єсѧ на взысканіе премудрости и страха ежїлъ, та же ѿбрѣтъ, не въ земли якии лѣнивыи рабъ иокрылъ єсѧ: но оучѧ и творѧ по дѣвшемъ ти талантъ, во ито традѣвъ оумножилъ єсѧ єго, и быль єсѧ великий купецъ, и зносакъ на свѣтъ вѣтхалъ и наше, и ѿкрывала глаголы разума ѿгописаныхъ книгъ, куплю добре дѣлти наукилъ єсѧ насъ. тѣмъ, багій и вѣрныи рабе ежїй димитрие, за толика мѣсяца твоѧ къ намъ иокрѣвища, вшѣлъ єсѧ въ радость гдѣ твоегѡ. (**Двѣжды**)

Весь оумъ плѣнилъ єсѧ въ послушаніе вѣры, да багіми дѣлы оукрасиши ю, ѿниудѣже и дѣлатель вѣнограда христова мѣсяца єсѧ искѹсныи. вслѣдъ бо розгъ, не творящъ плодъ, страхомъ гданимъ постѣкли єсѧ, и єдино багочестіе сохранялъ єсѧ въ нѣмъ: ѿвнѣ єгѡ ѿграждалъ єсѧ догматы црквиныи, виѣтъ ѿукрѣпилъ єсѧ столпомъ православїа, вслѣдъ предточнїи никопаваля оученіи твоихъ. тѣмъ и наинѣ, сѣмѣнъ традолюбче димитрие, пристѣшай вѣноградъ твоїй, єгоже наследи десница вѣшилага, да плодоприносянїи гроздїи спасенїя. (**Двѣжды**)

Слѣва, гла́съ 5:

Богородица, рече, гдѣви пѣсни нобѣ, похвали, граде, бага твоегѡ, ростове: якѡ баговоли вѣшины даювати намъ нобаго чудотворца димитрия, свидѣтельствована ѿ всѣхъ и ѿ сїмыи истины. Егѡже память во сїхъ починающе, восхвалимъ и мы, старцы изъ юнотамъ, и возблагодаримъ дѣшиаго бага нашего толикомъ огурднинѣ икоемъ въ насъ просилти, не грешенiemъ и голѣпинимъ и чудодѣйствиемъ.

И наинѣ бѣорднченъ, гласъ ѿ:

Бѣе, тыѣ ѣсѧ лоза иерархія, * возрастівшиа наимѣ плодъ жибота, * таємъ молитва, моліса вѣщце со стыіми апли, * помиловати душы наша.

Славослобіе велікое. По пристомъ тропарь стагѡ гласъ ѿ:

Правослабіе ревнітєлю, и раскола искоренітєлю, рече иской цѣлебниче, и новыи къ бѣгъ мѣтвенниче, спасаньми твоими бѣгихъ ог҃цѣломѣрииа ѣсѧ. цѣбніце дѣбнаш, димітре блаженне, моли христуа бѣга спасиша душамъ нашымъ.

Также ѣктеніи, и ѿпѣти.

На літографії:

Блаженна, що канона пресвітьр на ім'я та святому пресвіти Іоанну на ім'я.

Очівієдніслю на камені вібралі христіві, тверді пребудували єсіні во исповеданії православія, ю злочинів ющенко непрестанно обличачали єсіні. (Дважды)

Обличача, молі, сокрушали, не представали єсіні призвивати заслуженіх ю звіць що христіві стада, аще ю не всі поспішали гласа твоєго.

Синові церкви, непоколебімі пребудувши во юбітіх єслі, ю бодріли єсіні. ю ми, то сладостію внемлюще огненію твоєму, вогні: ністись сізі паче багатошево.

Воззрі мілосердима ѿкома, сінітелю христіві, на волненіє гріховне наше ю бореваше, ю ограби плаваніє наше во тихоє пристаніце мілосердія бажіл. (Дважды)

Буди наше добрий кормчий, ѿтче димитріе, ю не юстівни наше поганівти во гріхів ю наше: но во ніжже сім'ї таїв чоловіків ніскішамо вілью єсіні, помози ю наше ніскішамо міз, сіте димитріе, буди ю наше заслуги ні ходатай ко многомілівом багаті, да возведе та що тлі жибуть наше.

Богоодичені: Останамі ю сердцема величаема та мітре бажію: ти же, примиривша багаті весь род чоловіческій, не ширини наше що твоєго заслуги пленил.

Тропарь стягов, гласи ю:

Православія ревнітелю, ю рисівла нікоренітелю, рясійській ціблівнічі, ю нівий ку багаті мілітівнічі, списаньми твоїми багатіх огіцілом здрили єсіні. цівніце дхівна, димитріе блаженне, молі христя багаті стояні душама наше.

Кондак стягов, гласи ю:

Звідзіль рясійські, що кієва воззілівши ю чрез' новгородській во ростові доистігши, всіо же істризі ю огненіми ю чудесі візарівши, огібліжіма златогловесного огнітела димитрія: той бо всімъ всім написа, та же ку наставленію, да всіх прішеврішети, таоже панелі христя, ю іспечети правовірієм душами наше.

**Прокіменъ сѣтагѡ, глагоъ лѣ: Оѹстѧ мѡлѣ возглаѓоѹтъ премѹдроѹтъ, * һ
подѹчениѥ сеѹдца моеѹгѡ рѣзѹмъ.**

Стихъ: Оѹсльишии тѣ, вси ѧзыци, виѹшии, вси жиѹшии по вселениѥ.

Аплис сѣтагѡ, ко єврѹемъ, засло тѣ.

(тѣ) Браѹтие, таѹкѡвъ наਮъ * подобаше ѧѹхїерѣ, преѹодобенъ, неѹлоѹенъ,
неѹсикверенъ, шлѹчиенъ ѿ граѹшиици, һ виѹшие неѹсъ бѹиѹ: Ӣже не ՚матъ по вѣ
днѣ ՚ѹжды, ՚акоже пеѹвоѹлаѹшениици, преѹжде ѡ скоѹхъ граѹсѣхъ жѹртвы
приноѹти, потѹмъ же ѡ людскихъ: ՚и є во сотвори ՚ѹдниѹ, сеѹе приноѹти. Законъ
бо члѹкъ поѹтавлѧетъ пеѹвоѹлаѹшениици, ՚имѹшыл нemoѹшь: слѹво же ՚лаѹтвенное,
՚же по Закону, сна во вѣкъ совершиенна. Глаѹа же ѡ глаѹлемыхъ, таѹкѡл
՚имамы пеѹвоѹлаѹшениици, ՚же сѣдѣ ѡдесиѹю прѹтоля велѹчесствїа на ՚ѹсѣхъ:
Стихъ сѹжнитель, һ скинїи ՚ѹстиниѥ, юже ворѹзъ гдѣ, һ не ՚ловѹкъ.

**Аплис сѣтагѡ, глагоъ є: Оѹстѧ прѹнагѡ подѹчатъл премѹдроѹти, һ ѧзыци
єгѡ возглаѓоѹтъ ՚ѹдъ.**

Стихъ: Законъ еѓа єгѡ въ сеѹдци єгѡ, һ не Запиѹтъл стаѹпъ єгѡ.

Бѣлїе ѿ ՚иѡанна, засло лѣ.

(лѣ) Рече гдѣ ко пришеѹдшымъ къ пемѹ ՚ѹдєѡмъ: ** Ӣазъ єсмъ дверь: мнѹю ՚иѹе
кто виѹдєетъ, спасеѹтъ, һ виѹдєетъ, һ ՚иѹдєетъ, һ пажитъ ՚берѹшетъ. Тать не
прихѹдитъ, рѹзвѣ да оѹкрадєетъ, һ оѹбїеетъ, һ погѹбїетъ: ՚азъ прѹндѹхъ, да жиѹотъ
՚имѹтъ, һ лиѹшие ՚имѹтъ. Ӣазъ єсмъ пастырь добрый: пастырь добрый дѹшъ
свою полагаетъ за ՚овцы. Ӣ наемници, ՚же неѹсть пастырь, ємѹже не ՚ѹть
՚овцы сѡѧ, виѹдитъ болка граѹща, һ ՚ѹставлѧетъ ՚овцы, һ б҃егаетъ, һ болку
расхѹйтъ ՚ихъ, һ распѹдитъ ՚овцы. Ӣ наемници б҃ежнитъ, ՚акѡ наемници єсть, һ
не радиѹтъ ѡ ՚овцѧхъ. Ӣазъ єсмъ пастырь добрый, һ знѧю мѡл, һ знѧютъ мѧ
мѡл. ՚акоже знѧетъ мѧ ՚овцѧ, һ ՚азъ знѧю ՚овцѧ: һ дѹшъ мою полагаю за
՚овцы. Ӣ ՚иѹи ՚овцы ՚имамъ, ՚аже не ՚ѹть ѿ глаѹа вѣорѧ сеѹгѡ: һ тѣл мѧ подобаетъ
привесѹти: һ глагоъ мѹи оѹслишиатъ, һ б҃деѹтъ ՚ѹдниѹ сугао, һ ՚ѹдниѹ пастырь.

**Причастенъ сѣтагѡ: Въ памѧтъ вѣчиѹю бѹдеѹтъ прѹнники, ѿ ՚иѹха ՚иѹа не
ѹбоѹнти.**